

Aan de raad van de gemeente
LEIDSCHEM-DAM-VOORBURG

Datum 29 november 2011

Onderwerp Wabo: verklaring van geen bedenkingen; Exploitatieplan: delegatie bevoegdheden aan college bij Wabo-procedures; Ruimtelijk proces: wijziging proces ontwerpbestemmingsplan

Categorie A

Verseonnummer 665094 / 672967

Portefeuillehouder Mevrouw Mijdam

Behandeld door De heer Heijnen

1. SAMENVATTING

I. Wabo: verklaring van geen bedenkingen

Op 1 oktober 2010 is de Wabo in werking getreden. De Wabo heeft ingrijpende gevolgen voor de mogelijkheid om bouw- en andere plannen, die niet passen in een bestemmingsplan, te faciliteren. Voor de grotere projecten en activiteiten kan zo'n afwijking mogelijk worden gemaakt met een zgn. 'omgevingsvergunning met ruimtelijke onderbouwing'. Ons college heeft de bevoegdheid om over zulke vergunningen te beslissen, maar de gemeenteraad moet daarvoor eerst een verklaring van geen bedenkingen afgeven. De procedure daarvoor vergt echter zoveel tijd dat het afhandelen van vergunningaanvragen binnen de wettelijke termijn nauwelijks mogelijk is. Daarom kan de gemeenteraad op grond van de 'Wet algemene bepalingen omgevingsrecht' en het 'Besluit omgevingsrecht' categorieën van projecten en activiteiten aanwijzen waarvoor een verklaring van geen bedenkingen niet vereist is. Doel van dit voorstel is om uw raad zo'n aanwijzingsbesluit te laten nemen.

II. Exploitatieplan: delegatie bevoegdheid aan college bij Wabo-procedures

Uw raad is verplicht voor bepaalde soorten bouwplannen een zgn. exploitatieplan vast te stellen. Daarin wordt de verhouding tussen de kosten en opbrengsten van een project beschreven en wordt het verhaal van de gemeentelijke kosten op de initiatiefnemer van dat project geregeld. Als dat kostenverhaal anders, bijvoorbeeld in een overeenkomst, is geregeld dan kan uw raad besluiten om af te zien van het vaststellen van een exploitatieplan. De verplichting geldt ook voor plannen die met een omgevingsvergunning met ruimtelijke onderbouwing mogelijk worden gemaakt. Om de procedure voor deze plannen in de onder I. bedoelde gevallen sneller en efficiënter te laten verlopen, kan uw raad de bevoegdheden rond het exploitatieplan delegeren aan ons college. Doel van dit voorstel is om uw raad voor de onder I. bedoelde gevallen zo'n delegatiebesluit te laten nemen.

III. Ruimtelijk proces: wijziging proces ontwerpbestemmingsplan

Het ruimtelijk proces in Leidschendam-Voorburg is zo ingericht, dat de commissie OG bij elk door het college vastgesteld ontwerpbestemmingsplan eerst moet instemmen met het vrijgeven van het plan voor de inspraak- of zienswijzenprocedure. Deze extra procedurestap is niet in de wet geregeld, zij heeft in de praktijk beperkte inhoudelijke en procedurele betekenis. Het doorlopen van deze stap kost echter wel erg veel extra proceduretijd (ca. 10-18 weken). Het afschaffen van deze extra stap tast de rol van uw raad en de rechtspositie van burgers en bedrijven niet aan, maar maakt het wel mogelijk om de bestemmingsplanprocedures veel sneller te laten verlopen. Doel van dit voorstel is om deze extra stap in de bestemmingsplanprocedure te laten vervallen.

2. INHOUDELIJKE TOELICHTING

2.1 WABO: VERKLARING VAN GEEN BEDENKINGEN

2.1.1 Inleiding

Op 1 oktober 2010 is de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (hierna: Wabo) samen met het Besluit omgevingsrecht (hierna: Bor) in werking getreden. In de Wabo staat centraal dat het voor burgers en bedrijven mogelijk moet zijn via een overzichtelijke procedure en bij één bevoegd gezag alle voor de uitvoering van een project of activiteit in de fysieke leefomgeving noodzakelijke toestemmingen te verkrijgen. Met dat uitgangspunt is in de Wabo de omgevingsvergunning geïntroduceerd: één integrale vergunning die in de plaats komt van een groot aantal voorheen geldende afzonderlijke vergunningstelsels, zoals bouwvergunningen, milieuvergunningen, monumentenvergunningen, kapvergunningen, etc.

De Wabo maakt het mogelijk om in één keer een integrale vergunningprocedure te doorlopen: één vergunning, via één procedure, op basis van één set indieningsvereisten, bij één bevoegd gezag, gevolgd door één rechtsbeschermingsprocedure en handhaving door één bevoegde instantie.

De invoering van de Wabo heeft ook geleid tot vrij ingrijpende aanpassingen in tal van andere wetten die betrekking hebben op de fysieke leefomgeving, zoals onder meer de Wet ruimtelijke ordening, de Woningwet, Wet milieubeheer, etc. Een overzicht van de verschillende ruimtelijke - en vergunningprocedures na invoering van de Wabo is bij dit voorstel gevoegd als Bijlage A.

2.1.2 Bevoegd gezag en betrokkenheid andere bestuursorganen

In verreweg de meeste gevallen is ons college het bevoegd gezag voor de omgevingsvergunning. In een beperkt aantal situaties kunnen wij de omgevingsvergunning echter niet verlenen voordat uw raad (of in enkele gevallen een ander, niet-gemeentelijk bestuursorgaan) een *verklaring van geen bedenkingen* (hierna: vvgb) heeft afgegeven voor bepaalde aspecten van de omgevingsvergunning.

Onder meer is een vvgb voorgeschreven wanneer de omgevingsvergunning betrekking heeft op grotere afwijkingen van het bestemmingsplan, die niet kunnen worden geregeld via hetzij een

binnenplanse afwijking hetzij afwijking op basis van de 'kruimelgevallenregeling' (vergelijkbaar met de oude vrijstellingsprocedure uit artikel 19 lid 3 WRO). In deze gevallen kan ons college voor het betreffende project of de betreffende activiteit een omgevingsvergunning met ruimtelijke onderbouwing verlenen, maar pas nadat door uw raad een vvgb is afgegeven.

Uw raad mag afgifte van een vvgb uitsluitend weigeren in het belang van een goede ruimtelijke ordening. Andere weigeringsgronden, zoals prioriteitstelling, voorkeur voor andere procedures, e.d., zijn in strijd met de wet. Weigert uw raad de vvgb af te geven, dan moet ons college ook de omgevingsvergunning weigeren. Uw raad mag ook, maar opnieuw: uitsluitend in het belang van een goede ruimtelijke ordening, voorschriften verbinden aan de vvgb. Mocht daardoor een onoplosbare strijdigheid ontstaan met de toetsingskaders voor andere vergunningonderdelen, dan moet ons college de omgevingsvergunning integraal weigeren.

2.1.3 Vvgb-procedure en wettelijke (beslis)termijnen

De Wabo schrijft voor dat op een aanvraag om omgevingsvergunning met ruimtelijke onderbouwing beslist moet worden *binnen 26 weken*. Een eventuele vvgb-procedure moet eveneens binnen deze termijn en voorafgaand aan het besluit tot verlenen of weigeren van de vergunning zijn afgewikkeld. Bij termijnoverschrijding is de 'Wet dwangsom' van toepassing, waardoor de gemeente een dwangsom van maximaal € 1.260,00 kan verbeuren. Daarnaast kan een aanvrager beroep instellen tegen het niet-tijdig beslissen. Zo'n beroep zal in principe *altijd* gegrond worden verklaard. Naast een proceskostenveroordeling van gemiddeld € 1.500,00 à € 2.000,00 legt de bestuursrechter in dergelijke gevallen eveneens een dwangsom op aan de gemeente, waarvan de hoogte in de praktijk gemiddeld maximaal € 15.000,00 bedraagt.

Deze termijn van 26 weken lijkt op het eerste gezicht vrij ruim. Echter, binnen die periode moet de volledige toetsing van de aanvraag plaatsvinden, moet de ruimtelijke onderbouwing worden voorbereid, moet (voor)overleg met instanties worden gevoerd, moet besluitvorming worden voorbereid, moet terinzagelegging van het ontwerp en verwerking van zienswijzen plaatsvinden en moeten *alle* procedurestappen worden doorlopen.

In de praktijk is te verwachten dat het niet mogelijk zal blijken alle noodzakelijke stappen, inclusief de vvgb-procedure, binnen de wettelijke termijn te doorlopen. Ter illustratie een fictief voorbeeld, op basis van het vergaderschema van het college, de commissies en de raad voor 2012. Wanneer een aanvraag om omgevingsvergunning met ruimtelijke onderbouwing op 1 januari 2012 zou worden ingediend en daarvoor is een vvgb van uw raad nodig, dan kan deze vergunning na het doorlopen van alle noodzakelijke procedurestappen op zijn vroegst worden verleend rond 1 oktober 2012. De totale doorlooptijd van de vergunningprocedure bedraagt hier ten minste 40-46 weken. E.e.a. is uitgewerkt in [Bijlage B](#). De fatale wettelijke termijn van 26 weken wordt dus (zeer) ruim overschreden. Het realiseren van een kortere doorlooptijd is met de vvgb-procedure niet of nauwelijks mogelijk, omdat het vergaderschema resp. de vergaderfrequentie van uw raad met de

bijbehorende aanleverdata hier geen enkele ruimte voor biedt.

2.1.4 Aanwijzen afwijkingen waarbij geen vvgb vereist is

De wetgever heeft onderkend dat de wettelijke beslistermijn in relatie tot het vvgb-vereiste tot problemen kan leiden. Op grond van artikel 6.5 lid 3 van het Bor kan uw raad een lijst vaststellen van categorieën vvgb-plichtige gevallen, waarvoor géén vvgb van uw raad vereist is om te kunnen beslissen over een omgevingsvergunning met ruimtelijke onderbouwing. Ons college is voor die gevallen volledig zelfstandig bevoegd de aanvraag af te handelen.

Het nemen van een dergelijk aanwijzingsbesluit zorgt voor een aanzienlijke versnelling van de Wabo-procedure en borgt een snelle en efficiënte dienstverlening aan burgers en bedrijven. Het onder 2.1.3 gegeven voorbeeld maakt duidelijk dat zo'n aanwijzingsbesluit ook in Leidschendam-Voorburg noodzakelijk is om binnen de wettelijke termijn te kunnen besluiten en daarmee juridische en financiële risico's te voorkomen.

Bovendien wordt hiermee recht gedaan aan de uitgangspunten van het duale stelsel, waarbij uw raad kaders en hoofdlijnen van beleid bepaald en ons college binnen deze kaders besluiten kan nemen zonder daarbij telkens opnieuw terug te moeten naar uw raad. Dit past ook binnen de bestaande rolverdeling tussen uw raad en ons college, zoals die onder meer is vastgelegd in de volgende raadsbesluiten:

- "Notitie kaderstelling *Met kaders meer Kansen*", d.d. 21-12-2004 met nummer 04/25514;
- "Raadsbesluit tot instemming met de rolverdeling van raad en college bij de totstandkoming van diverse (kaderstellende) beleidsdocumenten en vrijstellingsbesluiten van het college", d.d. 20-12-2005 met nr. 2005/19813;
- "Raadsbesluit tot vaststelling van het advies van de Werkgroep Wro", d.d. 11-11-2008 met nr. 2008/23233;
- "Raadsbesluit tot overname van het advies van de Werkgroep Wabo", d.d. 15-12-2009 met nr. 2009/28833.

Met het voorgestelde aanwijzingsbesluit zoals hierna is uitgewerkt behoudt uw raad in het ruimtelijk proces zijn kaderstellende rol voor ruimtelijke ingrepen met een (relatief) grote planologische en/of maatschappelijke impact. Voor deze categorie blijft uw raad verantwoordelijk voor de dialoog met het maatschappelijk veld en de belangenafweging. Tegelijkertijd wordt uw raad niet onnodig belast met ingrepen waarover al eerder kaderstelling heeft plaatsgevonden of waarbij niet of nauwelijks sprake is van planologische en/of maatschappelijke relevantie.

In Bijlage C bij dit voorstel zijn de categorieën van gevallen, waarvoor ons college uw raad voorstelt een aanwijzingsbesluit te nemen, nader uitgewerkt.

2.1.5 Vvgb en beschermde stads- en dorpsgezichten / archeologische monumenten

Gebieden, die door de minister op grond van de Monumentenwet 1988 zijn aangewezen als beschermd stads- of dorpsgezicht of die zijn aangewezen als archeologisch monument, zijn

kwetsbaar. In bestemmingsplannen zijn voor deze gebieden (verplicht) beschermende bepalingen opgenomen. Ingrepen die met deze beschermende bepalingen in strijd zijn, vragen altijd om een expliciete belangenafweging en democratische legitimatie van besluitvorming. Voor projecten of activiteiten die afwijken van het beschermend bestemmingsregime is daarom aan te bevelen het vvgb-vereiste in stand te laten.

2.1.6 Informeren raad over toepassing Wabo-procedure zonder vvgb

De verwachting is dat het aantal aanvragen om omgevingsvergunning met ruimtelijke onderbouwing in Leidschendam-Voorburg relatief beperkt zal blijven tot maximaal ca. 5 à 10 per jaar. Dat doet niet af aan de noodzaak om voor deze gevallen te voorzien in maatregelen om aanvragen binnen de fatale wettelijke termijn af te handelen.

Wanneer uw raad instemt met het hier voorgestelde aanwijzingsbesluit is de afhandeling van aanvragen voor de aangewezen categorieën projecten/activiteiten de bevoegdheid van ons college. Uw raad heeft in de Wabo-procedure voor deze gevallen dan geen rol. Wij achten het daarom van belang uw raad structureel te informeren over Wabo-procedures die met toepassing van het aanwijzingsbesluit worden doorlopen.

Op dit moment wordt uw raad door ons college jaarlijks over de stand van zaken van bestemmingsplannen en ruimtelijke projecten geïnformeerd door middel van een overzichtslijst. Wij stellen uw raad voor deze overzichtslijst uit te breiden met een overzicht van omgevingsvergunningen met ruimtelijke onderbouwing die op basis van het aanwijzingsbesluit -dus zonder vvgb van uw raad- door ons college zijn verleend of geweigerd.

2.2 EXPLOITATIEPLAN: DELEGATIE BEVOEGDHEDEN AAN COLLEGE

2.2.1 Exploitatieplan

Op grond van artikel 6.12 Wro stelt de gemeenteraad voor bepaalde, in het Bro nader aangeduide, soorten bouwplannen een exploitatieplan vast. Daarin wordt de verhouding tussen kosten en opbrengsten uit de grondexploitatie van het project beschreven en wordt de basis gelegd voor het verhaal van de gemeentelijke kosten op de initiatiefnemer van het project. De raad kan besluiten geen exploitatieplan vast te stellen als het verhaal de gemeentelijke exploitatiekosten anderszins is verzekerd, bijvoorbeeld door middel van een anterieure overeenkomst met de initiatiefnemer. De bevoegdheid te besluiten over een exploitatieplan kan door uw raad aan ons college worden gedelegeerd.

2.2.2 Kostenverhaal bij omgevingsvergunningen met ruimtelijke onderbouwing

De verplichte vaststelling van een exploitatieplan met de mogelijkheid daarvan af te zien geldt ook voor omgevingsvergunningen met ruimtelijke onderbouwing. Het zou uitermate onhandig zijn om in die gevallen, waarin geen vvgb van uw raad vereist is en de omgevingsvergunning volledig door ons college kan worden afgedaan, de besluitvorming over het exploitatieplan wel aan uw raad te

laten. De tijdwinst die kan worden geboekt door de vvgb-stap over te slaan zou daardoor voor een belangrijk deel teniet worden gedaan.

De wetgever heeft voorzien in de mogelijkheid de vaststelling van een exploitatieplan en het besluit om geen exploitatieplan vast te stellen aan ons college te delegeren. Wij stellen u voor om voor die categorieën van omgevingsvergunning met ruimtelijke onderbouwing, waarvoor geen vvgb vereist is, de bevoegdheden met betrekking tot het exploitatieplan eveneens te delegeren aan ons college.

2.3 RUIMTELIJK PROCES: WIJZIGING PROCES ONTWERPBESTEMMINGSPLAN

2.3.1 Inleiding

In de Wet ruimtelijke ordening (hierna: Wro) in combinatie met de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) is de procedure, die moet worden toegepast bij de voorbereiding en vaststelling van een bestemmingsplan, inclusief de daarbij in acht te nemen termijnen dwingend vastgelegd. Bij de invoering van de Wro was één van doelstellingen van de wetgever het vereenvoudigen en versnellen van de bestemmingsplanprocedure. Onder meer het afschaffen van de goedkeurende rol van gedeputeerde staten is een uitvloeisel van dit streven.

Onder de WRO bedroeg de doorlooptijd van een bestemmingsplan, met inbegrip van het goedkeuringstraject bij GS, minimaal 94 weken. In de Wro kan de bestemmingsplanprocedure minimaal bestaan uit de terinzagelegging van het ontwerp met zienswijzenmogelijkheid (6 weken), de vaststelling door de gemeenteraad (12 weken), de bekendmaking van de vaststelling (2 of 6 weken, bij gewijzigde vaststelling) en de beroepstermijn/inwerkingtreding (6 weken). In totaal bedraagt de minimale wettelijke doorlooptijd onder de Wro dus 26-31 weken. Op papier lijkt daarmee de doelstelling van de wetgever gerealiseerd: de wettelijke randvoorwaarden voor een versnelling van de bestemmingsplanprocedure zijn voorhanden.

De praktijk laat echter een ander beeld zien. In de eerste plaats omvat deze termijn niet de tijd die is gemoeid met de voorbereiding van het bestemmingsplan, zoals (voor)overleg met instanties, onderhandelingen over grondexploitatie, onderzoek en inventarisatie, opstellen conceptbestemmingsplan, e.d. Afhankelijk van de complexiteit van het plan, de omvang van het plangebied en de aard van daarin beoogde ontwikkelingen blijken deze noodzakelijke voorbereidende stappen ook al snel zo'n 26-52 weken in beslag te nemen. Van een daadwerkelijk aanzienlijke versnelling van het planproces is dan ook helaas slechts beperkt sprake.

De doorlooptijd van de bestemmingsplanprocedure vormt een belemmerende factor bij ruimtelijke ontwikkelingen. Door het enkele tijdsverloop is het voor ontwikkelaars niet of nauwelijks mogelijk in te spelen op actuele ontwikkelingen in de markt. Zeker in het huidige economisch klimaat is de tijd tussen het opstarten van het planproces en de inwerkingtreding van het bestemmingsplan zodanig lang, dat het vastgestelde plan te vaak achter de feiten aan loopt en uiteindelijk niet of nauwelijks meer uitvoerbaar blijkt. De lengte en complexiteit van het planproces is daardoor mede debet aan

het daadwerkelijk stagneren van ruimtelijke projecten. Ook bij de verplichte actualisatie van het bestemmingsplannenbestand naar aanleiding van de invoering van de Wro knelt de lange doorlooptijd per plan. Steeds vaker blijkt in de praktijk dat de planning voor actualisatieplannen uitloopt en moet worden bijgesteld. Hoewel nog steeds aangenomen kan worden dat de actualisatie uiterlijk op 1 juli 2013 is afgerond, zijn wel maatregelen nodig om te voorkomen dat ook hier stagnatie gaat optreden. Een optimalisatie van het ruimtelijk proces is op korte termijn noodzakelijk.

2.3.2 Optimalisatie van het ruimtelijk proces

Waar liggen kansen om het ruimtelijk proces te optimaliseren en daarmee de doorlooptijd van bestemmingsplannen te verkorten?

De kaderstellende fase biedt daar niet of nauwelijks ruimte voor. Bij ontwikkelingsgerichte bestemmingsplannen ligt in deze fase het zwaartepunt voor het proces van 'rekenen en tekenen': het bepalen van randvoorwaarden, het uitwerken van een fysiek binnen deze randvoorwaarden passend ontwerp, het onderzoeken van de haalbaarheid en het voeren van de maatschappelijke discussie. Dit proces vergt tijd, maar het zo zorgvuldig en volledig mogelijk doorlopen van de kaderstellende fase betaalt zich meestal in het vervolg van het proces terug. Bij conserverende bestemmingsplannen is de kaderstellende fase in feite de fase waarin overkoepelende beleidskaders, zoals de gemeentelijke structuurvisie, sectorale beleidsnota's, e.d. tot stand komen. Ook daar geldt dat deze fase een eigen en moeilijk stuurbare dynamiek kent, waarbij extra investeringen in tijd en kwaliteit in deze voorfase in het latere proces voordeel (en dus tijdwinst) opleveren.

Ook in de door de Wro en Awb voorgeschreven formele procedure, die begint met de terinzagelegging van het door ons college vastgestelde ontwerpbestemmingsplan, is niet of slechts zeer marginaal ruimte te vinden voor optimalisatie van het proces. Immers, de in de wet genoemde termijnen *moeten* in acht worden genomen. De daaruit resulterende doorlooptijd van 26-31 weken is wat dat betreft een hard gegeven. Alleen de periode tussen het einde van de terinzagelegging van het ontwerp en de vaststelling zou in theorie in het gunstigste geval (bij geen of weinig complexe zienswijzen) iets bekort kunnen worden. Per saldo zal in de praktijk zelden sprake zijn van werkelijke tijdwinst.

De enige fase in het ruimtelijk proces die mogelijkheden biedt om de bestemmingsplanprocedure te optimaliseren ligt dus *tussen* de kaderstellende fase en de formele Wro-procedure. Ons college bereidt de totstandkoming van een conceptbestemmingsplan voor. Dit concept wordt door ons college als ontwerpbestemmingsplan vastgesteld en ter inzage gelegd, waarmee de Wro-procedure wordt gestart. Echter, voordat het ontwerpbestemmingsplan ter inzage wordt gelegd dient de commissie OG in te stemmen met (de vrijgave voor de zienswijzenprocedure van) het ontwerp. Deze consultatie van de commissie volgt niet uit de procedure als vastgelegd in de Wro of

Awb, maar is een extra procedurestap die voortvloeit uit de onder 2.1.4 genoemde raadsbesluiten.

Wanneer deze door uw raad bepaalde inrichting van het ruimtelijk proces wordt afgezet tegen het vergaderschema van de commissies en de raad, dan blijkt dat de consultatie van de commissie OG over het ontwerpbestemmingsplan tussen de 10 en 18 (indien het vergaderreces in de zomer ongunstig uitkomt voor een concreet plan) weken toevoegt aan de doorlooptijd van een bestemmingsplanprocedure. Deze stap maakt dus zo'n substantieel deel uit van het proces, dat de vraag rijst of de consultatie van de commissie zoveel toegevoegde waarde heeft dat dit extra tijdsbeslag daardoor kan worden gerechtvaardigd. Dit geldt te meer daar de wetgever kennelijk geen noodzaak heeft gezien voor het in de voorgeschreven procedure opnemen van een dergelijke rol voor de raad(scommissie).

Gaat het om een ontwikkelingsgericht plan, dan heeft uw raad in de kaderstellende fase zijn afweging over de voorgenomen ontwikkeling kunnen maken, daar de inbreng van het maatschappelijk veld in kunnen betrekken en de democratisch gelegitimeerde kaders kunnen vaststellen waarbinnen verdere planologisch-juridische vertaling naar een bestemmingsplan kan plaatsvinden. Een herhaling van die afweging aan de hand van het ontwerpbestemmingsplan draagt niet bij aan de formele en materiële kwaliteit van het plan resp. het proces. Mocht blijken dat ons college bij de voorbereiding van een bestemmingsplan buiten de gestelde kaders heeft geopereerd, dan kan uw raad dit corrigeren in de formele Wro-procedure. De (al dan niet gewijzigde) vaststelling van het bestemmingsplan is en blijft immers de exclusieve bevoegdheid van uw raad. Betreft het een conserverend actualisatieplan, dan wordt daarmee slechts de bestaande situatie planologisch-juridisch bestendig met inachtneming van de eveneens door uw raad in de vorm van de structuurvisie en overige (sectorale) beleidsnota's gestelde kaders. In beide gevallen is zowel de kaderstellende rol van uw raad als de uiteindelijke democratische legitimatie van het bestemmingsplan ook zonder de consultatie van de commissie over het ontwerp deugdelijk geborgd.

Ook de ruimte voor participatie en de rechtsbeschermingsmogelijkheden voor burgers, instellingen en bedrijven worden door de consultatie van de commissie over het ontwerp niet versterkt. Immers, de inhoudelijke keuzes, de maatschappelijke discussie en participatie daarover en de uiteindelijke democratisch gelegitimeerde kaderstellende besluitvorming hebben dan al plaatsgevonden. De formele rechtsbeschermingsinstrumenten die aan belanghebbenden op grond van de Wro en Awb ter beschikking staan, komen aan de orde in de zienswijzenfase en na vaststelling van het plan in de beroepsfase bij de Raad van State. Met andere woorden: zowel participatie vooraf als rechtsbescherming zijn ook zonder de extra inbreng van de commissie OG over het ontwerp voldoende en adequaat geborgd.

Het voorgaande leidt naar het oordeel van ons college tot de conclusie dat de extra (buitenwettelijke) procedurestap, waarbij een ontwerpbestemmingsplan pas door ons college ter

inzage kan worden gelegd nadat de commissie OG daarmee heeft ingestemd, objectief bezien niet of nauwelijks toegevoegde waarde heeft voor de inhoudelijke kwaliteit en zorgvuldigheid van het bestemmingsplanproces. De functie van deze extra stap staat dan ook niet in verhouding tot de daarmee gemoeide extra proceduretijd (10-18 weken). Het wijzigen van het ruimtelijk proces op dit punt biedt de enige realistische maar tegelijk ook zeer aanzienlijke ruimte voor optimalisatie / versnelling van de bestemmingsplanprocedure.

Gelet hierop stellen wij u voor het ruimtelijk proces zo te wijzigen, dat ontwerpbestemmingsplannen niet langer de instemming van de commissie OG behoeven voor de Wro-procedure kan worden opgestart, maar direct na vaststelling door ons college ter inzage kunnen worden gelegd voor de zienswijzenprocedure. Om uw raad op de hoogte te houden van de voortgang van bestemmingsplannen (zowel voor projecten als de actualisatie) stellen wij voor wel elk ontwerpbestemmingsplan *ter informatie* naar de commissie te zenden.

2.3.3 Conclusie

De hier voorgestelde herijking van het ruimtelijk proces laat de essentie van de onder 2.1.4 genoemde kaderstellende nota's en de daarin uitgewerkte rolverdeling tussen ons college en uw raad in stand. Bij elk concreet ruimtelijk initiatief stelt uw raad aan het begin van het proces de te hanteren kaders vast. Voor actualisatieplannen vormen de gemeentelijke structuurvisie en (sectorale) beleidsnota's het kader. Binnen die kaders vertaalt ons college het initiatief dan wel de bestaande, te conserveren situatie naar een bestemmingsplan, dat de volledige wettelijk voorgeschreven procedure doorloopt. Als sluitstuk van die procedure stelt uw raad het bestemmingsplan vast, waarmee de controlerende taak van uw raad en de democratische legitimatie van het ruimtelijk proces is geborgd. De buitenwettelijke consultatie van de commissie OG over ontwerpbestemmingsplan verlengt de doorlooptijd van bestemmingsplannen met 10-18 weken, zonder duidelijke formele of materiële toegevoegde waarde. Wij stellen uw raad daarom ter voorkoming van stagnatie van ruimtelijke projecten en het actualisatieproces voor deze extra stap in het ruimtelijk proces te laten vervallen.

3. FINANCIËLE PARAGRAAF

De hier voorgestelde besluiten hebben op zichzelf beschouwd geen financiële consequenties. Het betreft aanpassingen van procedurele aard, die als zodanig niet leiden tot extra kosten of opbrengsten.

Wel dragen de voorgestelde besluiten bij aan het voorkomen van financiële risico's resp. consequenties in de vorm van dwangsommen en/of proceskostenveroordelingen vanwege het overschrijden van (fatale) wettelijke beslistermijnen. Het uitblijven van besluitvorming over de in dit voorstel behandelde onderwerpen zal vrijwel zeker in voorkomende gevallen leiden tot termijnoverschrijding en de daarmee samenhangende financiële risico's en consequenties.

4. COMMUNICATIE

Bij geen van de onderdelen van dit voorstel is sprake van verplichte toepassing van de uniforme openbare voorbereidingsprocedure op grond van Afd. 3.4 van de Awb. Gelet op de vooral juridisch-technische, niet beleidsmatige, aard en inhoud van de verschillende besluitonderdelen is ook toepassing van de gemeentelijke inspraakverordening hier niet aan de orde.

Het raadsbesluit tot aanwijzing van categorieën van omgevingsvergunningen met ruimtelijke onderbouwing waarvoor géén vvgb van de raad is vereist dient wel formeel volgens de gebruikelijke wijze (publicatie in de gemeenterubriek en op de gemeentelijke website) bekend te worden gemaakt. Het aanwijzingsbesluit treedt na de bekendmaking direct in werking.

Bezwaar of beroep is tegen geen van de besluitonderdelen mogelijk.

burgemeester en wethouders van Leidschendam-Voorburg,

G. Brinkman, MBA
secretaris

drs. J.W. van der Sluijs
burgemeester